

Edebiyat Defteri

by.kara -Yazıları-

Oluřturulma Tarihi:
20 Temmuz 2020 Pazartesi

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

gece siyah yer karaydı (şewa reş şıwa reş)

ŞEWA REŞ ŞİWA REŞ bu parolayı bilen bizim sülaledendir
(GECE SİYAH YER KARA)

SÖZ: MÜZ:MEHMET ARIF BAYKARA

1700 yıllarında Bingölün teyerek köyünde yedi kardeşten oluşan bir aile yaşıyormuş. anne ve babaları vefat ettiği için bütün yük bu çocuklara kalmış yediside erkekmiş hiç kız kardeşleri yokmuş.bütün ev işlerini kendileri yapıyormuş.büyük kardeşleri çobanlık yapıyorlarmış köyün en sakın ve çok sevilen bir ailesiymiş.gön gelmiş bütün çocuklar büyümüş en küçükleri 14 yaşına gelmiş diğer abileri ikişer yıl arayla ondan büyükmüşler.hepside bekarlarmış.durumları iyi olmadığı için evlenememişler. Tam abilerini evlendirmek için çabalarken bir gün o köye yakın bir yere o zamanın çok zalim bir komutanı askerleriyle birlikte gelip çadırlarını kurmuşlar oraya yerleşmişler. Daha köye gelir gelmez bütün köye ilan etmiş biz burada yaşadığımız müdetçe bütün askerlerin yiyecek ihtiyaçlarını siz köy halkı karşılayacaksınız demiş ha birde her gece bir evden bir kız komutanın çadırına göndereceksiniz diye emir vermiş.komutanda çok zalimmış buna karşı çıkanları hemen asıveriyormuş gününbirinde sıra bu yedi kardeşe gelmiş askerler bir gün önceden bunlara haber vermiş yarın siz bir kız komutana göndereceksiniz diye emir vermişler. bunlar da demiş bizim evde kız yok biz hepimiz erkeğiz kızı nerden bulalım ?demişler ama askerler biz anlamayız nerden getirirseniz getirin yarın sıra sizin.yedi kardeş o gece sabaha kadar düşünmüşler en sonunda küçük kardeş demiş ben bir çözüm buldum demiş nedir demişler üteki kardeşler demiş bana kız elbisesi giydirin komutanın çadırına gönderin gerisini siz merak etmeyin demiş yalnız siz evde durmayın köyün altındaki dereye beni bekleyin onlarda işin aslını anlamışlar devirsi gün olmuş akşam üstü ismide kanber olan küçük kardeşlerini süslemişler koynunada sivrimi sivri bir hançer saklamışlar köyün altındaki dereye kanberi beklemeye başlamışlar gece yarısına doğru komutan çadıra girmiş bakmış yatağın başında güzelmi güzel bir kız oturuyormuş tam gelmiş ellerinden tutup kaldırıp sarılmaya çalışırken kanber koynundaki hançeri çekmiş defalarca komutana saplamış saplamış komutan yere yığılmış kanber çadırın girişine doğru yönelmiş bakmışki dışarıda iki nöbetçi var geri çekilmiş çadırın arka tarafını hançerle kesmiş bakmış arkada kimse yok yavaşça çadırdan çıkmış saklana saklana çadrlar arasından dereye doğru koşmuş kardeşleri sabırsızlıkla onu bekliyormuş hemen kardeşlerine sarılmışlar durumu anlatmasını istemişler oda her şey tama bütün köyü o pislikten kurtardım demiş.

ogece ordan kaçmışlar sabaha kadar koşmuşlar sabah Diyarbakır ın karaj dağının eteklerine kadar gelmişler orda biraz dinlernmişler büyük abileri demiş kardeşlerim biz yedi kişiyiz kereye gidersek bizi fard ederler devletin eli uzundur bizi bulur biz ayrılalım her birimiz bir yana gidelim ozaman bizi tanınazlar onlardaq tamam demişler tam ayrılırken kardeşlerden biri peki birdaha ne zaman birbirimizi görecegiz demiş kardeşlerden biri demiş daha nerede bir birimizi bulacağız burada buluşalım demiş biri demiş biz herbirimiz bir yere gidecegiz tekrar burayı nasıl bulacağız tekrar fırsat bulabilirmiyiz demiş kardeşlerde biride demiş belki biz gelemeyiz ama gittigimiz yerde evleniriz çoluk çocuğumuz olur belki onlar buluşmak ister aramızda bir parola olsun çocuklarımızda bir birini tanısnlar parolamız ne olsun ne olsun derken biri demiş bu gece çok karanlık bir gece yani siyah gece oturdukları yerde yeni çift sürülmüş bir tarlaymış oda karaymış gece siyah yer kara demiş biride demiş şewa reş şıwa reş olsun demiş ozaman karar vermişler şewa reş şıwa reş ola rak kabul etmişler.

ondan sonra her biri bir tarafa yol olmuşoradan uzaklaşmışlar kanberde ordan ayrılmış biraz yürümüş bakmış yürüyecek hali yok abilerine diyememişki abilerim ben çadırdan kaçarken çarığımı giyemedim bir dereye inmiş çalılının arasına dalmış oturmuş sabah aydınlarmış bir bakmışıdi aykları kan revan içinde yürüyecek hali yok çalılının arasında uzanmış yatmış günlerce kenger yiyerek hayatta kalmaya çalışmış bir gün yekin çadırlardan biri oraya kuzularını olatmaya getirmiş onu orda fark etmiş bir iki gün derken uzaktan uzağa bir birlerine el sallamışlar iletişim kurmuşlar bir gece karanlık çökünce kız biraz süt sağmış biraz ekmek peynir almış kanberin yanına gitmiş gecede okadar karanlıkmışıdi bir birlerinin yüzünü bile görememişler.bir kaç gün böyle geçmiş kızın anne babasıda kızın tuvalet ihtiyacını gidermek için giitigini sanıyormuş bir gece yine zin yiyecek bir şeyler almış kanberin yanına gitmiş ha bu arada kızın ismi zin miş kanber zin bir birlerine sarılı uzanmışlar uzanmışlar ama bir uyanmışlarkı sabah olmuş gün domuş kız korkmuş çadırına gitmeye kanber zine birşey olur diye korkmuş demiş zaten ben kaçagım gel beraber kaçalım bir yere gider bir çobanlık işi falan bulur çalışırım senlede evleniriz demiş

ozaman bu türküyü yakmış
KARAJ DAĞI KARAJDAĞI
SENSİN DİRDİMİN ORTAĞI
KADALARIN BANA GELSİN
İSTER KURŞUN İSTER AĞI
GECE SİYAH YER KARAYDI
BİZİM İÇİN PAROLAYDI

YÜZÜNÜ GÖRMEDİM BİLE
KAP KARANLIK BİR SEVDAYDI
GÜNEŞ UFUKTAN UYANSIN
KARAJ DAĞI AYDINLANSIN
İKİMİZ ATAŞA DÜŞTÜK
BEN YANAYIM O YANMASIN

o gün orda çalıların arasın saklanmışlar akşam karanlık basınc ordan kaçmışlar çermik in bistin köyüne gitmişler orda bir eve misafir olmuşlar kanber köyde çobanlık yapmaya başlamış daha sonra kendine bir ev yapmış o köye yerleşmişler çocukları olmuş bümüşler sonra kardeşlerini bazılarıyla görüşmüş bazılarınıdanda bir daha haber alamamış köylüler sonradan dervişkanberin ermiş bir kişligi olduğunu fark etmişler bir çok keremetini görmüşler hata bir gö yağmur yağıyor muş derviş kanber dam loklamaya çıkmış köylüler bakmışlarki dervişkanber bir kenarda oturuyormuş lok kendi kendine damın bir ucundan obür ucuna kendi kendine gidip geliyormuş bunu fark eden köylüler birbirlerine haber vermişler olanlar görmek içi her kes damlara çıkmış onu gözlüyormuş tam o sdırada derviş kanber onları görmüş yerinden kalkmış ayağa gittigi yönden geri gelmemi ve damdan aşağıya düşmüş derviş kanberde utanmış köyden uzaklaşmış günlerce köye gelmemiş daha sonrada pek kimseyle görüşmemiş yaşlılığında bir gece oğlu eyvana çıkmış bakmış avlularında onlarca deve yatıyor gelmiş baba bu develer kimin demiş onlar beni götürmeye gelmişler oğlu bir anlam verememiş sabah uyandığında ne babaları nede develer var ondan sonrada bir daha görünmemiş Dervişkanber in şimdi bistin de yüzlece torunları mevcut peki ben kimim devrişkanberin torununun torunun torunun torunu DEVRİŞKANBERİN OĞLU MEHMET ARİF BAYKARA SELAMLAR SAYGILAR